

Det Ethiske Råds udtalelse om babyluger

Det Nationale Forsknings- og Analysecenter for Velfærd (VIVE) har udarbejdet en rapport om udenlandske erfaringer med indsatser mod forekomsten af hittebørn.¹ Rapporten er blevet til på foranledning af partierne bag satspuljen på sundhedsområdet for 2018-2021.

Sundhedsministeren har bedt Det Ethiske Råd om at vurdere fordele og ulemper ved etablering af babyluger i Danmark. Hensigten er, at rådets vurdering sammen med VIVE's rapport skal danne udgangspunkt for en grundig drøftelse med partierne i Folketinget om videre tiltag på området.

I det følgende fremlægger Det etiske Råd først sine overvejelser om etablering af babyluger, idet der både henvises til de relevante etiske værdier og til de rent empiriske forhold, der er af betydning for en stillingtagen til etablering af babyluger i Danmark. Fremstillingen af de empiriske forhold baserer sig på den udarbejdede rapport fra Analysecenteret. Efterfølgende fremlægges rådsmedlemmernes konkrete vurderinger og anbefalinger i forhold til problemstillingen.

Overvejelser om etiske værdier og empiriske forhold

Et muligt startpunkt for diskussionen er at spørge, hvad det er for etiske værdier eller etiske rationaler, man ønsker at beskytte ved at etablere babyluger, dvs. steder, hvor en kvinde kan aflevere sin baby anonymt og uden at have kontakt med de personer, der modtager barnet og efterfølgende tager sig af det. Tilsvarende kan man spørge, om der er etiske værdier eller rationaler, der taler imod at etablere babyluger.

Babyluger yder udsatte babyer beskyttelse

En nærliggende begrundelse for at etablere babyluger er, at de beskytter de børn, som ellers vil blive efterladt tilfældige steder i det offentlige rum med risiko for at tage skade eller dø af det. I Danmark er der gennem de seneste 20 år i gennemsnit fundet ét efterladt barn om året. Cirka ¾ af de børn, som er fundet de sidste ti år, er fundet i live. Andelen, som er fundet i live i perioden 2008-2018, er steget væsentligt i forhold til perioden 1997-2007, hvor blot 1/3 blev fundet i live.

¹ http://www.kora.dk/media/8511480/211563-rapport-hitteboern_pdfa.pdf

En beslægtet begrundelse kunne være, at babylugerne må antages at beskytte de børn, som ellers ville blive slået ihjel af en af deres forældre efter fødslen. Dette sker ind imellem i Danmark, omend der er tale om færre babydrab end hittebørn.

At børn har et særligt krav på beskyttelse indgår både i dansk lovgivning og internationale konventioner. Eksempelvis fremgår det af FN's børnekonvention, artikel 6, at "deltagerstaterne anerkender, at ethvert barn har en naturlig ret til livet", og at "deltagerstaterne skal i videst muligt omfang sikre barnets overlevelse og udvikling".

Den samme holdning kommer til udtryk i Sundhedsministerens henvendelse til Det Ethiske Råd: "Det er dybt ulykkeligt hver gang, der findes et hittebarn i Danmark. Det gælder både for det enkelte hittebarn, men også for den mor eller familie, der tyr til så drastisk en handling at forlade deres nyfødte barn".

Hvis der etableres babyluger i Danmark med den begrundelse, at dette beskytter en særlig gruppe af børn og deres mødre/familie, er det naturligvis væsentligt, at babylugerne faktisk har denne effekt. Ifølge rapporten fra VIVE synes dette imidlertid kun i begrænset omfang at være tilfældet. Dette fremgår af nogle af konklusionerne i rapporten. Det følgende citat drejer sig således om, hvorvidt etablering af tilbud om anonym overdragelse af børn som fx babyluger faktisk nedbringer antallet af børn, som findes i det offentlige rum:

I nogle lande har man set et mindre fald i antallet af spædbørn, som findes efterladt i det offentlige rum efter indførelse af tilbud om anonym overdragelse, fx i USA, men dette fald er væsentligt mindre end antallet af børn, som overdrages anonymt. Udenlandske erfaringer indikerer således, at tilbud om anonym overdragelse af børn kan resultere i flere hittebørn.² Det er muligt, at sådanne tilbud kan forebygge nogle tilfælde, hvor spædbørn efterlades i det offentlige rum, men samtidig vil der formodentlig være flere, der anvender disse tilbud, som alternativt havde valgt at få en abort, beholde barnet eller at bortadoptere barnet via almindelige kanaler.³

Det skal nævnes, at et af problemerne ved at opgøre, i hvilken grad babyluger nedbringer antallet af børn, der efterlades i det offentlige rum, er, at et eventuelt fald i antallet af efterladte børn ikke nødvendigvis skyldes babylugerne. Det kan have andre årsager eller skyldes tilfældigheder. Antallet af børn, der efterlades, er nemlig under alle omstændigheder ikke konstant fra år til år, der kan være tale om væsentlige udsving.

² "Hittebørn" defineres i rapporten som "børn, der er efterladt af deres forældre, og hvor forældrene er ukendte. Dette omfatter både børn, som findes efterladt i det offentlige rum (levende eller døde), og børn, som afleveres i babyluger eller gives til bortadoption, hvor forældrenes identitet ikke registreres/gemmes til barnet". *Indsatser mod forekomsten af hittebørn*, s. 3.

³ *Indsatser mod forekomsten af hittebørn*, s. 30.

Som nævnt kunne en mulig begrundelse for at etablere babyluger også være, at lugerne kan forebygge spædbørnsdrab. Som i forbindelse med efterladte børn er det imidlertid svært at dokumentere en sammenhæng, fordi man ikke ved, om nogle af de børn, der efterlades i lugerne, ellers ville være blevet dræbt. I rapporten fra VIVE refereres der til en hollandsk forsker, som har undersøgt, hvilke personlighedstræk de kvinder, der udfører spædbørnsdrab, typisk har:

Altså synes fællesnævneren at være psykologiske traumer, høj risiko-adfærd, virkelighedsflugt og problemundvigende adfærd. Kvinderne føder typisk barnet alene uden sundhedsprofessionel bistand, og de lader barnet ligge og dø eller slår det ihjel og skjuler det, ligesom de har skjult graviditeten ((Katinka de Wijs-Heijlaerts). Alle disse kendetegn gør et opsøgende eller forebyggende arbejde meget udfordrende, mener forskeren.⁴

Forskeren mener, at dette også har betydning for debatten om babyluger:

Ifølge Katinka de Wijs-Heijlaerts vil disse kvinder, som begår spædbørnsdrab, ikke være i målgruppen for en babyluge, men hun udelukker ikke, at babyluger kan være en løsning for andre kvinder.⁵

Som det fremgår, er det altså uklart, i hvilket omfang etablering af babyluger vil afhjælpe problemerne med efterladte børn og spædbørnsdrab. Sandsynligvis kun i begrænset omfang – og samtidig må det antages, at lugerne i et vist omfang vil blive benyttet af andre kvinder end dem, der tilhører de nævnte grupper.

Om dette sidste skal betragtes som et problem eller som en gevinst, kan imidlertid diskuteres. På den ene side kan man måske hævde, at de børn, der afleveres af deres mødre/familie i en babyluge, alt andet lige må formodes at få bedre livsbetingelser ved at blive bortadopteret til en velfungerende familie end ved at vokse op hos den kvinde/familie, der tilsyneladende ikke ønsker eller magter at opfostre barnet.

På den anden side strider den anonyme overdragelse af barnet under alle omstændigheder mod retten til at kende sit biologiske ophav. Denne ret diskuteres i det følgende, idet den ikke mindst i Tyskland har udgjort et væsentligt kritikpunkt i forhold til etableringen af babyluger.

⁴ *Indsatser mod forekomsten af hittebørn*, s. 34

⁵ *Indsatser mod forekomsten af hittebørn*, s. 34.

Retten til at kende sit biologiske ophav

En væsentlig indvending mod babyluger er, at de tilsidesætter barnets ret til at kende til sit biologiske ophav og sin historie. Ud fra artikel 7 i FN's børnekonvention kan man argumentere for, at der eksisterer en sådan ret:

"Artikel 7

1. Barnet skal registreres umiddelbart efter fødslen og skal fra fødslen have ret til et navn, ret til at opnå et statsborgerskab og, så vidt muligt, ret til at kende og blive passet af sine forældre.
2. Deltagerstaterne skal sikre gennemførelsen af disse rettigheder i overensstemmelse med deres nationale lovgivning og deres forpligtelser ifølge de relevante internationale instrumenter på dette område, især hvis barnet ellers ville blive statsløs".

Det har dog været diskuteret, om "forældre" nødvendigvis skal opfattes som "biologiske forældre".

Man kan argumentere for eksistensen af en sådan ret på flere forskellige måder, fx gennem henvisning til barnets muligheder for at opbygge en sikker identitetsfølelse og/eller mere generelt at trives og få et vellykket liv. I Det Ethiske Råd har spørgsmålet om retten til at kende sit biologiske ophav været til debat flere gange i forbindelse med spørgsmålet om anonym sæddonation. Et argument imod anonym sæddonation har blandt andet været det følgende:

Det er et almindeligt princip, at der er lighed for loven, at det offentlige ikke medvirker til at forhindre borgerne i at få oplysninger om sig selv, og at hensynet til den svage part spiller en rolle for udformningen af loven ... Personen undfanget gennem donation bør selv have mulighed for at afgøre, om informationerne om donoren er væsentlige for selvforståelsen og identitetsdannelsen. Derfor bør det offentlige så vidt muligt sikre personen adgang til oplysninger om sin biologiske far, tidligst ved myndighedsalderens indtræden, uden dog at pånøde ham eller hende at gøre brug af dem.⁶

På baggrund af denne tankegang blev det af nogle af de daværende rådsmedlemmer betragtet som en krænkelse af det kommende barns rettigheder at tillade anonym sæddonation og dermed helt bevidst afskære barnet fra at få adgang til væsentlige oplysninger vedrørende sig selv.

Interessant nok sidestilles problematikken om anonymitet i forbindelse med babyluger nogle steder med problematikken om anonymitet i forbindelse med sæddonation. Eksempelvis anføres det, at:

⁶ Det Ethiske Råd (2002): Ethiske problemer vedrørende kunstig befrugtning, 2. del, Anonymitet og selektion i forbindelse med sæddonation, s. 49

It is remarkable however, that in the context of AID [artificial insemination by donor], the right to a knowledge of one's parentage is valued in a different way. While in the discussion on anonymous relinquishment of children the right is emphasized and used as one of the main arguments against baby hatches by their opponents, this right plays a much more subdued role in the debate on anonymous sperm donation and is less frequently used as an argument against AID.⁷

Det skal i forlængelse heraf nævnes, at anonym sæddonation er tilladt i Danmark blandt andet ud fra den betragtning, at det skaber de bedste betingelser for barnet at give forældrene mulighed for etablere de rammer omkring familiedannelsen, som de selv foretrækker.

Værdien af ét reddet liv

Ovenfor var en af konklusionerne, at det er vanskeligt at påvise, at babylugerne faktisk vil blive benyttet af de kvinder/familier, som ellers ville efterlade deres børn i det offentlige rum eller slå dem ihjel. Men omvendt kan man hævde, at det heller ikke kan påvises empirisk, at *ingen babyer overhovedet* ville blive reddet på grund af indførelsen af babyluger. Tværtimod forekommer det sandsynligt, at babylugerne vil redde i det mindste nogle babyers liv og/eller forbedre deres sundhedstilstand. Og som det nogle gange fremføres i debatten: "Et reddet liv er en tilstrækkelig begrundelse for at indføre babyluger". At redde et nyfødt barns liv er et så væsentligt formål, at det er svært at tilsidesætte ud fra andre hensyn.

Kritikerne af babyluger er ikke uden argumenter i forhold til det anførte argument om, at ét reddet liv er en tilstrækkelig begrundelse for at oprette babyluger.

Et af disse argumenter er, at argumentet gør diskussionen om babyluger fuldstændig parallel til andre typer af diskussioner om, hvorvidt man skal beskytte "statistical lives", dvs. redde livet eller fremme sundhedstilstanden hos ukendte borgere ved at iværksætte tiltag, som man antager vil have en vis effekt. Derfor må man ifølge kritikerne tage højde for de følgende forhold:

- Man kan redde børns (og også andre personers) liv på mange andre måder. Man bør derfor som minimum forholde sig til, om de prioriteringer, man foretager i forhold til babyluger, modsvarer de prioriteringer, man foretager på andre områder, fx i forhold til, skolepatruljer, forebyggelse på sundhedsområdet, behandling med dyr medicin eller i forhold til fartbegrænsninger. "Prisen" på et liv bør være den samme i de forskellige kontekster og altså ikke være højere i forbindelse med babyluger end i andre sammenhænge, når de relevante sekundæreffekter medregnes.⁸ Om dette er tilfældet, kan det imidlertid være vanskeligt at forholde sig til, hvis de

⁷ Tobias Bauer: "A Discussion of the Baby Hatch from the Viewpoint of a Child's Right to a Knowledge of his/her Parentage, *Journal of Philosophy and Ethics in Health Care and Medicine*, No. 9, December 2015, p. 40.

⁸ For en diskussion af denne tankegang se Det Etske Råd (2018): *Retfærdig prioritering i det danske sundhedsvæsen*, <http://www.etiskraad.dk/etiske-temaer/sundhedsvaesenet/prioritering/udtalelse>

estimerede sandsynligheder er meget usikre eller måske nærmest umulige at vurdere. I så fald bliver debatten til en vanskeligt håndterbar problematik om, hvordan man bør handle under usikkerhed. Det må dog indgå i debatten, at hvis man i Danmark skulle have babyluger med samme tæthedsgrad som i Tyskland, Polen og Østrig, skulle man have 8-9 luger på landsplan.⁹ Ifølge den private hollandske organisation, som driver de hollandske babyluger, koster det ca. 3000 euro at etablere en babylude i privat regi og ca. 10-15.000 euro i hospitalsregi.¹⁰ Disse beløb stemmer ikke overens med de beløb, der nævnes andre steder, fx mellem 20.000 og 80.000 euro i tysk sammenhæng¹¹ og ca. 600.000 kroner i dansk sammenhæng,¹² hvis lugen etableres på et hospital. Dertil kommer udgifter til den løbende drift.

- De nævnte beløb kan holdes op imod det følgende hovedbudskab fra De Økonomiske Råd 2016: "Den værdi, der anvendes i samfundsøkonomiske analyser i Danmark til at værdisætte statistiske liv, er i dag omkring 18 mio. kroner. Denne værdi er væsentligt lavere end det, der anvendes i mange andre lande".¹³ Værdien af et statistisk liv blev i 2017 opjusteret til 32 mio. kroner af Finansministeriet.¹⁴ Tallene skal også sættes i forhold til, hvor sandsynligt det er, at 8-9 babyluger i Danmark er tilstrækkeligt mange til at "dække behovet" i betragtning af, at de relevante kvinder er meget ressourcetsvage. For de fleste af disse kvinder vil det antageligt være en uoverkommelig barriere, hvis den nærmeste babylude ligger så langt væk, at det er nødvendigt at tage de offentlige transportmidler dertil, idet babyen også skal medbringes på turen.
- Man skal gøre sig klart, at der reelt vil være tale om en afvejning af hensynet til (mindst) to grupper af personer. For det første de personer, man ønsker at beskytte ved at oprette babyluger, nemlig i særdeleshed det ukendte antal babyer, som ville være blevet slået ihjel eller efterladt et tilfældigt sted, hvis babylugerne ikke fandtes. Den anden gruppe af personer er de børn, der faktisk afleveres i babylugerne og derved får tilsidesat nogle af deres rettigheder, i særdeleshed deres krav på at kende deres genetiske ophav og deres ret til om muligt at vokse op hos deres biologiske forældre. Disse to grupper er ikke sammenfaldende under den forudsætning, som er anført tidligere, nemlig at eksistensen af babyluger vil få nogle kvinder til at benytte dem, som ellers ville have anvendt andre og bedre tilbud, som ikke ville føre til anonym bortadoption. Man kan mene, at denne afvejning af hensyn har en særlig karakter, fordi den ene gruppe udgøres af konkrete og kendte personer, mens den anden gruppe netop er "statistiske personer". Nogle kritikere af babyluger hævder, at hensynet til konkrete personer i dette tilfælde vejer tungest, da man reelt ikke kan være sikker på, om babylugerne overhovedet redder nogle babyers liv.

⁹ *Indsatser mod forekomsten af hittebørn*, s. 8 nederst.

¹⁰ *Indsatser mod forekomsten af hittebørn*, s. 43.

¹¹ Se side 14 i Deutscher Ethikrat (2009): *Anonymous relinquishment of infants: Tackling the problem*, http://www.ethikrat.org/files/der_opinion_anonymous-relinquishment-of-infants.pdf

¹² <https://www.tv2ostjylland.dk/artikel/kuhnau-vil-have-babyluger-til-hitteboern>

¹³ <https://dors.dk/vismandsrapporter/oekonomi-miljoe-2016/kapitel-vaerdi-statistisk-liv>

¹⁴ <https://www.fm.dk/nyheder/pressemeddelelser/2017/08/ny-vejledning-i-samfundsoekonomiske-konsekvensvurderinger>

Statens rolle i forbindelse med babyluger

Et tema i debatten om babyluger er også, hvilken rolle staten bør have i forhold til at forebygge hittebørn og drab på babyer. Nogle kritikere af babyluger mener, at det er et forkert signal at sende ud, hvis babyluger lovliggøres og drives af staten. Principielt bør det klare udgangspunkt være, at det er forældrene, der har det primære ansvar for deres børn, men eksistensen af babyluger kan bidrage til at udhule og underminere denne forståelse. I rapporten *Anonymous relinquishment of infants: tackling the problem*¹⁵ fra 2009 argumenterer Deutscher Ethikrat således på følgende måde:

Once used, these facilities invite repetition or imitation. The signal they send out by offering the option of a seemingly normal action is fundamentally wrong. In the ethical evaluation of the availability of facilities for the anonymous relinquishment of infants, it must therefore not be forgotten that the strengthening of parental responsibility is the predominant moral precept. For this reason, society should offer neither direct nor indirect incentives for parents to be released from their responsibilities. The moral duty of parents to accept responsibility for the child they have jointly conceived and to provide him with love, security and protection has its counterpart in the child's right to be cared for and raised by his parents. (s. 76).

Selv om man måske tilslutter sig argumentationen fra Deutscher Ethikrat, kan man udmærket mene, at det offentlige system ikke desto mindre har andre og væsentligere funktioner end at understøtte et etisk ideal om forældreansvarlighed. Argumentet udelukker derfor ikke i sig selv, at man kan gå ind for at etablere babyluger, idet man kan finde andre hensyn mere tungtvejende.

Et modbillede til opfattelsen i citatet fra Deutscher Ethikrat kan udledes af det følgende citat:

First, with regard to individual parents neglecting their child raising obligations, society as a whole has a responsibility to protect and raise children. It is irresponsible to criticize only the parents who drop off a child; only by working together can we prevent such parents from abandoning their children. This is "our" problem, the collective responsibility of we who have made society the way it is. Rather than ascribing pregnancy and childbirth to the individual responsibility of women, we should work on solving the problem with the attitude that the entire society will support them by

¹⁵ http://www.ethikrat.org/files/der_opinion_anonymous-relinquishment-of-infants.pdf

enhancement of counseling frameworks for pregnancy and childbirth, livelihood support for single mothers.¹⁶

En anden mulig indvending mod argumentationen i citatet fra Deutscher Ethikrat kunne være, at retten til at modtage omsorg fra sine forældre ikke nødvendigvis er så meget værd i den givne kontekst. Som tidligere nævnt forekommer det sandsynligt, at i det mindste nogle af de børn, der afleveres i babyluger, faktisk har større chancer for at få et godt liv ved at blive bortadopteret end ved at blive hos den biologiske familie, da der typisk vil være tale om sårbare og ikke særligt velfungerende personer.

Alternativer til babyluger

En væsentlig debat er, om babyluger kan suppleres med eller eventuelt erstattes af andre tiltag. Denne debat er blandt andet foranlediget af, at det som tidligere nævnt ikke er givet, at babylugerne faktisk primært benyttes af den gruppe af kvinder/forældre, som de er tiltænkt. Desuden er der nogle ulemper knyttet til babyluger, som kan tale imod at indføre dem.

En af ulemperne er, at de gør det muligt at afhænde barnet uden at modtage nogen form for rådgivning fx om mulighederne for at iværksætte støtteforanstaltninger, herunder også støtteforanstaltninger i forhold til at håndtere familie eller pårørende, som måske kan have presset kvinden til at aflevere barnet, eller som hun ønsker at holde barnet skjult for.

En anden ulempe er, at barnet afskæres fra enhver viden om sit biologiske ophav. Derfor ville det være at foretrække, hvis det i stedet kunne lade sig gøre at få kvinden til at gennemføre en normal bortadoption. Endelig kan en ulempe ved babylugerne være, at der ikke er nogen garanti for, at det faktisk er kvinden, der afleverer babyen eller ønsker den afleveret.

I dansk sammenhæng er det som alternativer til babyluger blevet foreslået "at udvikle mulighed for at tilbyde adgang til jordemoder og læge uden tvang til at oplyse cpr – så vi får en chance for at motivere kvinden til at modtage omsorg og vedkende sig forældreskab – eller sikre adgang til god og tryk bortadoption uden fysisk risiko for den nyfødte eller kvinden".¹⁷ Andre muligheder kunne være at udbygge støttemulighederne og forøge det opsøgende arbejde blandt udsatte kvinder.

¹⁶ Atsushi Asai & Hiroko Ishimoto: "Should we maintain baby hatches in our society?"; *BMC Medical Ethics* 2013, **14**:9, s.3-4/7

¹⁷ <https://www.kristeligt-dagblad.dk/Det-mister-vi-ved-at-%C3%A5bne-for-babyluger>

Det Etske Råds anbefalinger angående babyluger

Nogle medlemmer af Det Etske Råd (Morten Bangsgaard, Anne-Marie Gerdes, Gorm Greisen, Kirsten Halsnæs, Herdis Hansen, Mia Amalie Holstein, Poul Jaszczak, Bolette Marie Kjær Jørgensen, Henrik Nannestad Jørgensen, Rune Engelbreth Larsen, Eva Secher Mathiasen, Rico Mathiesen, Lise von Seelen, Karen, Stæhr og Signild Vallgård) ønsker ikke at anbefale, at der indføres babyluger i Danmark. Det enkelte medlem tilslutter sig et eller flere af de følgende argumenter for dette synspunkt:

- Der efterlades i gennemsnit et barn om året i det offentlige rum i Danmark. Det er meget usikkert, om det vil have nogen effekt i forhold til dette at etablere babyluger rundt omkring i landet.
- Det har en række negative og utilsigtede sideeffekter at etablere lugerne, herunder (1) at det må antages at føre til, at der afleveres børn i lugerne som alternativ til almindelig ikke-anonym bortadoption, eller til at kvinden/familien selv beholder barnet, (2) at retten til at kende sit biologiske ophav tilsidesættes, (3) at etablering af babyluger udsender et forkert signal om forældreskabet og (4) at babyluger usynliggør kvinden, som derfor ikke gives mulighed for at få den støtte, hun antageligt har brug for under alle omstændigheder.
- Det er muligt at sætte ind med andre tiltag end babyluger, hvor kvinden får kontakt med sundhedspersoner og som følge heraf kan støttes i at træffe det rigtige valg for sit barn og sig selv.

Nogle medlemmer af Det Etske Råd (Gorm Greisen og Mia Amalie Holstein) mener, at det bør være muligt at aflevere børn anonymt til personalet i udvalgte offentlige institutioner som fx hospitaler og politistationer – og at der bør informeres grundigt om denne mulighed.^[2]

Medlemmerne tilslutter sig de følgende argumenter for synspunktet:

- Som samfund kan man ikke være vidne til, at der de fleste år efterlades spædbørn i det offentlige rum, uden at man gør en indsats for at forebygge dette ved blandt andet at etablere afleveringssteder til disse børn.
- Det udgør ikke et argument imod at etablere afleveringssteder, at dette måske vil få andre kvinder/familier end de tiltænkte til at aflevere børn anonymt. Det må antages, at disse børn vil få en bedre opvækst ved at blive bortadopteret anonymt end ved at vokse op hos en kvinde/familie, som ikke magter eller ønsker at opfostre det.

Ét medlem af Det Etske Råd (Henrik Gade Jensen) mener, at det ud fra etiske overvejelser er i orden, at der oprettes babyluger. Medlemmet mener imidlertid,

^[2] I *Indsatser mod forekomsten af hittebørn* beskrives på side 43-47 en række alternativer til babyluger, blandt andet de såkaldte "safe havens" i USA, som fx kan være skadestuer, hospitaler, brand- eller politistationer. I Holland er der etableret såkaldte "foundling rooms", som adskiller sig fra de tyske babyluger ved, at babyen afleveres i et rum, hvor den person, der afleverer babyen, samtidig tilskyndes til at beholde den og tilbydes hjælp og støtte hertil.

at det er en politisk vurdering, om der faktisk skal oprettes babyluger, da det er et prioriterings spørgsmål.

Nogle medlemmer af Det Ethiske Råd (Morten Bangsgaard, Anne-Marie Gerdes, Gorm Greisen, Kirsten Halsnæs, Herdis Hansen, Mia Amalie Holstein, Poul Jaszczak, Bolette Marie Kjær Jørgensen, Henrik Nannestad Jørgensen, Rune Engelbreth Larsen, Eva Secher Mathiasen, Rico Mathiesen, Lise von Seelen, Karen Stæhr og Signild Vallgård) ønsker at tilkendegive, at der som alternativ til babyluger bør sættes på andre typer af tiltag, som også er rettet mod at forebygge eksistensen af børn, der efterlades i det offentlige rum.

Særligt ønsker nogle af disse medlemmer (Anne-Marie Gerdes, Gorm Greisen, Kirsten Halsnæs, Herdis Hansen, Mia Amalie Holstein, Poul Jaszczak, Bolette Marie Kjær Jørgensen, Henrik Nannestad Jørgensen, Rune Engelbreth Larsen, Eva Secher Mathiasen, Rico Mathiesen, Karen Stæhr og Signild Vallgård) at pege på, at mulighederne for at modtage anonym svangreomsorg forud for fødslen og at føde anonymt bør fremmes, idet dette åbner for at vejlede og hjælpe kvinden både før, under og efter fødslen. Kvinden kan fx modtage informationer om relevante støttetiltag, hvis hun vælger at beholde barnet samt modtage oplysninger om, hvad det indebærer at bortadoptere barnet på normal vis. Muligheden for at efterlade barnet, uden at kvinden har oplyst sin identitet, skal også holdes åben.

De nævnte medlemmer har den holdning, at hvis der i en given situation eksisterer en konflikt mellem et barns ret til liv og førlighed og dets ret til at kende sit genetiske ophav, så er den sidstnævnte ret alt andet lige ikke så afgørende. Desuden bør hensynet til kvinden også spille en væsentlig rolle. Andre tiltag end anonym svangreomsorg og fødsel kan eventuelt også komme på tale, der henvises til rapporten om *Indsatser mod forekomsten af hittebørn* for yderligere forslag.

To medlemmer (Morten Bangsgaard og Lise von Seelen) ønsker ikke at anbefale tiltag, som sikrer den gravide kvinde permanent anonymitet. Medlemmerne støtter, at der kan gives anonym svangreomsorg og anonym rådgivning både forud for, under og efter fødslen, men medlemmerne tilslutter sig ikke anonym bortadoption.